

Nr 56.

Av herr **Granström**, om anslag till inackorderingsbidrag för vissa skolpliktiga barn inom Jämtlands, Västernorrlands, Västerbottens och Norrbottens län.

En god hjälp ha förvisso skoldistriktet inom de län, för vilka anslaget till inackorderingsbidrag för vissa skolpliktiga barn avses, när det gäller att ändamålsenligt ordna skolgången inom där befintliga ödebygder.

Under sådana omständigheter förvånar det mig icke, att representanter för dessa län söka att få anslagssumman att i någon mån motsvara behovet av inackorderingsbidrag.

Då inackorderingsverksamheten, med tillräckligt understöd, förbilligar skolväsendet för distrikt, som kunna betjäna sig av densamma och möjliggör på samma gång en bättre undervisning för barnen än under andra förhållanden, samt även medför den fördelen för staten, att dess utgifter till lärarelöner minskas, borde strävan att höja anslaget till inackorderingsbidrag kunna även av andra stödjas.

Vad jag för min del har att invända med avseende på här angivna anslag är, att Västernorrlands län icke är medtaget i anslaget tillämpningsområde, ehuru skoldistriktet särskilt inom länets norra och nordvästra delar även skulle ha behov av att för barnens undervisning kunna utnyttja här berörda understöd. När det gäller en del andra anslag, som dels utgått och dels fortfarande utgå till stöd åt norrländska ödebygder, är Västernorrlands län medtaget i anslagens tillämpningsområden på grund av att stora områden inom detta län äro närbesläktade med dessa nämnda bygder.

Betecknande är, att uppslaget både till skolskjutsar och inackorderingsbidrag för skolbarn lär ha kommit just från detta län.

Både med tanke på att stödja en för Norrlands ödebygder synnerligen gagnande sak och framförallt i hopp om att den rättvisan vid årets riksdag skall ske Västernorrlands län, att även detta län medtages i tillämpningsområdet för här berörda anslag, anser jag mig böra hemställa om anslaget höjande med 200,000 kronor utöver det av Kungl. Maj:t äskade beloppet 315,000 kronor.

Visserligen utgör summan det belopp, som skolöverstyrelsen anser, att det nuvarande anslagsbeloppet i alla händelser bör utökas med för att kunna verksamt tillgodose behovet inom det för anslaget nu gällande området.

Då det emellertid är att antaga, att inackorderingsverksamheten inom Västernorrlands län under första året icke skall kräva så särdeles stort belopp, och då en höjning av anslaget med frånräknandet av andelen av anslaget till Västernorrlands län ändock innebär en förbättring för nu av anslaget berörda område, får kanske anslagets höjande till 515,000 kronor anses tillräckligt.

På grund av det anförda får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta att rubriken till ifrågavarande anslag ändras till inackorderingsbidrag för vissa skolpliktiga barn inom Jämtlands, Västernorrlands, Västerbottens och Norrbottens län, dock ej rikets nordligaste gränsorter, samt att anslagssumman höjes från av Kungl. Maj:t äskade 315,000 kronor till 515,000 kronor.

Stockholm den 18 januari 1930.

A. J. Granström.